

— Кога ще ги свърши?

— Каквато е мързелива, ще ѝ трѣбватъ най-малко три-четири дена.

— Колко струва единъ изплетенъ чифтъ чорапи?

— Най-малко 1 левъ и половина, отговори Тенардиерица съ прѣзрителенъ погледъ къмъ пжтника.

— Да ви платя за тѣхъ 5 лева, каза човѣкътъ.

— Дай ги, намѣси се мжжътъ ѝ.

— Да, ама трѣбва да броите по-напрѣдъ паритѣ.

— Купувамъ чорапитѣ, каза рѣшително пжтника, като извади отъ джоба на жилетката си една петолевка и я сложи на масата — на, плащамъ ги.

Слѣдъ това пжтникътъ каза:

— Дѣте, дай си чорапитѣ на мене, азъ ги купихъ. Сега иди си поиграй.

Ханджията Тенардие стана, взе петолевката мълчаливо и я пустна въ джоба си. Тенардиерица нищо не каза, но се изчерви, прѣхапа си езика и се разсърди.

Между това Козета треперѣше.

— Истина ли, госпожо, мога ли да поиграя?

— Играй, изрева Тенардиерица съ грозенъ гласъ.

— Благодаря, госпожо, рече Козета. Тя усѣти неизказана благодарностъ къмъ пжтника.

Тенардие отиде пакъ при каруцаритѣ да пие. Жена му се наведе на ухото и запита:

— Какъвъ може да бжде този жълтъ човѣкъ?

— Азъ съмъ виждалъ, рече дълбокомислено Тенардие, милионери да носятъ такива просешки дрехи.

Козета извади едни вехти парцали отъ една кутия и костурката си, па почна да ги реди. Дру-